

Pět rad jak se chovat k nevidomým

Lidé s těžkou zrakovou poruchou se dennodenně potýkají s překážkami. Svět, ve kterém žijí, je jiný. Složitější. Třeba se s nimi běžně setkáváte, možná někoho osobně znáte. Ale víte vůbec, jak se k nim správně chovat? Jak nabídnout pomoc? Nebo jak s nimi jednoduše hovořit?

Zde je několik základních pravidel a rad, jak se k nim chovat.

Jak se chovat

Ať už je dotyčný více či méně tělesně handicapovaný, je to člověk jako každý jiný. To je důležité si uvědomit. V každém případě bychom se měli vyvarovat přehnanému soucitu. Nějaké dramatické projevy lítosti, mu určitě příjemné nebude. Stejně tak, když se při rozhovoru s ním budeme tvářit tragicky anebo v rozpacích. Třeba se to nezdá, ale i zrakově postižený člověk pozná naši náladu a někdy dokonce i náš výraz v obličeji. Z intonace a zabarvení hlasu, našich postojů, doteků a dalších neuvědomělých projevů. Právě proto, že jeden smysl, tady zrak, použít nemůže, mnohem více se naučí využívat těch zbývajících. Samozřejmě to neznámá, že bychom s nevidomým měli jednat bezohledně. Ale jednoduše tak, jak jsme zvyklí.

Jak ho oslovit

Pokud chceme nevidomému člověku nabídnout pomoc, nejdřív ho musíme oslovit. Uvědomme si ale, že není podmínkou, aby naši pomoc přijal. Možná, že prostředí dobře zná anebo nejde o překážku, kterou by sám nezvládnul. Neměli bychom si jeho odmítnutí vyložit souslovím: za dobrotu na žebrotu. Až poté, co naši pomoc přijme, se ho můžeme ujmout. Nikdy ne naopak. Jednoduše proto, že opačně bychom ho dost vylekali. I pokud se s ním dobře známe, je lepší sdělit své jméno. Nemusí nás poznat podle hlasu.

Jak mluvit

Tady je naprosto zbytečné udělovat rady. Prostě „normálně“. Někteří lidé se při oslovování anebo rozhovoru s nevidomým snaží mluvit co možná nejvíce nahlas. Tahle tendence je ovšem docela k smíchu. Není přece žádný důvod, proč by slepý člověk měl být také hluchý. Jediné, na co bychom si snad měli dát pozor, je přesnější a výraznější výslovnost. Nevidomý člověk nám totiž nemůže odezírat ze rtů.

Chůze s nevidomým

Při chůzi nevidomého můžeme vést a to tak, že se nás drží za paži. V žádném případě bychom ho neměli táhnout za sebou anebo postrkovat před sebou. Nemusíme s ním také nepřetržitě mluvit. Nevidomý člověk o nás ví a není potřeba na sebe stále upozorňovat. Když ho doprovázíme po delší dobu, je dobré mu stručně popsat okolí, vybavení místnosti anebo počet osob, které se nacházejí kolem.

Nevidomý s vodícím psem

Nikdy se nesnažte hladit, volat, nebo jinak rozptylovat vodícího psa. Pes, sloužící

slepému člověku, vykonává svou práci a není správné ho jakýmkoliv způsobem vyrušovat. Nevidomý může s vodícím psem vstupovat do všech obchodů, restaurací, úřadů a podobně.

Tak tohle je několik pomocných pravidel. Zbytek už záleží na vás. Jak často a jak moc budete ochotni nevidomým pomáhat. Samozřejmě existují i jiné způsoby, jak zlepšit jejich životní podmínky. Ty jsou ale většinou v rukou někoho úplně jiného...

Zdroj: <http://www.mezinami.cz/pet-rad-jak-se-chovat-k-nevidomym/>